ANUL IX No. 1031 | 6 PAGINI 6 LEI | Sâmbătă 5 Martie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARŢI, şi SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPĂ TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

Acţiunea ţâncilor

Teatrul neînţelegerilor din sânul clubului Juventus, au dus — după formula tranzitorie a unui comitet de trei — la o nouă adunare generală, ţinută pentru circumstanţă, la «Sindicatul Ziariştilor».

Faptele se cunosc.

In locul vechilor diriguitori, au fost aleşi alţii noui (deşi destul de vechi şi ei), locul de preşedinte rezervându-se unei personalităţi, care, pentru motivul că «personalităţile» sunt la modă (chiar când li se contestă personalitatea), se lasă greu.

Şi astfel, în preziua începerei campionatului prin demisiile cari s'au produs şi ... vor mai produce încă. Juventus are următoarea situaţie: are conducători, dar n'are jucători şi preşedinte.

Asupra preşedintelui, a celui demisionat fireşte, ar fi puţine lucruri de spus.

Dacă evenimentele îi vor cimenta hotărârea de a abandona conducerea roş-albaştrilor, d. Ion Dimitrescu va rămâne totuşi în căprăria conducătorilor de club, aureolat de o energie pe care nimeni până la domnia-sa, n'a dovedit-o.

Am avut până astăzi tot felul de preşedinţi. Preşedinţi tari, cu autoritate asupra jucătorilor. Preşedinţi moi, jucaţi de maladiile pecuniare ale amatorilor intransigenţi. Preşedinţi perseverenţi. Preşedinţi simpatici mormoloci sau loquaci.

Preşedinţi însă cari să-şi înfigă rigiditatea acolo unde maleabilitatea mai mult sau mai puţin convinsă a tuturor celorlalţi s'a îndoit; preşedinţi cari să se ridice de-asupra satisfacţiei imediate a unui rezultat favorabil şi să-şi impună disciplina unei aşteptări îndelungate; preşedinţi cari să prefere pur sângelui sifilizat de remunerări al mârţoagelor străine, jumătatea inimoasă de sânge a autohtonilor amatori şi să o declare sub iscălitură, nu.

Hotărât, nu!

De aceia, când peste «statul» pe care figurau într'o armonie înduioşătoare îngrijitorul de teren Gheorghe, şi numele înnecate în consoane ale câtorva vedete răsuflate, economia «principială» a d-lui Dimitrescu a trecut buretele unei atitudini ferme, numele domniei-sale a rămas definitiv fixat.

Şi va rămâne desigur, într'o singularizare pe care atmosfera generală, nu i-o va impieta, multă vreme încă.

Rămâne dar, a doua lipsă a Juventusului: jucătorii.

O lipsă asupra căreia s'ar cuveni să insistăm ceva mai mult şi care a şi rechiziţionat o parte din răguşala stilistică a unui confrate, pentru care, «disidenţii» roş-albaştrii sunt nişte «ţânci .. obraznici».

Ţânci: Făgărăşanu, Bărbulescu Brandabura, Maior, Petrescu, Sarian V. Cristescu, Carianopol, Figaro şi Constantinescu.

Adică, aproape întreaga echipă primă a Juventusului. Intreaga formaţie care a dus în cârcă povara sportivă şi a consolidat situaţia din ultimii ani a roş-albaştrilor.

Şi obraznici. Fiindcă şi-au îngăduit desigur, să demisioneze.

Dar ţâncii aceştia sunt aceiaşi jucători pentru cari coloanele confratelui s'au deschis până eri cu o seriozitate completă şi cari au completat cu «ţância» lor inexpresivă 11-le expresiv şi serios al Juventusului. Aceiaş ţânci pe cari s'a proptit soliditatea sportivă a roş-albaştrilor, şi cari — cu ori câte rezerve critice — au totalizat prin număr ca şi prin nume, o bună echipă dela onoare.

Sunt aceiaş ţânci în lipsa cărora, dacă nu vor reveni în 24 de ore asupra demisiilor pe cari le-au încheiat cu «salutări definitive», formaţia de Duminecă şi de mult timp de acum înainte încă a Juventusului, însemnează un îngrijorător semn de întrebare.

Şi cari dacă nu pot fi luaţi «în serios» prin ceiace reprezintă în parte fiecare dintre ei trebuesc urmăriţi cu toată atenţia, pentru consecinţele grave ale acţiunii pe care o întreprind şi care, aşa cum este pornită, poate să determine desfiinţarea — de nimeni dorită — a Juventusului.

De aceia, «acţiunea ţâncilor» necesită ceva mai mult decât calificativul glumeţ al unui confrate şi mai glumeţ.

Fiindcă gluma aceasta s'ar putea întinde până la graniţa unei seriozităţi care ar putea să-l facă să râdă albastru (cu nuanţe roşii).

GEORGE FULGA

Medalioane

CHIRILĂ DAN

Sâmbăta trecută şi-a încheiat cariera pugilistă Chirilă Dan, după o activitate prodigioasă, înşirată dealungul a zece ani de muncă productivă, pentru cariera sa şi pentru a multor altora.

Boxul este unul din puţinele sporturi în care anii atârnă greu în spinarea celui ce-l practică. De aceia când termini atât de demn cum a reuşit să termine Chirilă Dan după încheierea unui deceniu, cuvintele de laudă sunt la locul lor şi servesc de îndemn tinerilor porniţi ca şi el pe drumul spinos al celui mai ingrat dintre sporturi.

Ceea ce trebue relevat în primul rând, acum când fostul campion naţional a lepădat mănuşile, este activitatea de îndrumător şi profesor al boxeurilor tineri, activitate la care a ţinut mai mult decât la propriile sale succese.

Şi nu este comun în istoria pugilismului cazul boxerului care să scoată la iveală, simultan cu o activitate prodigioasă pe ring, elemente talentate şi demne să-i continue cu aceiaş conştiinciozitate opera.

Chirilă Dan care a urcat treptele ringului pentru prima oară în 1922, a devenit în anul următor campion naţional al categoriei uşoare, când a şi început să predea primele noţiuni la Boxing Club unui numeros grup de elevi, printre cari Cristache Negoiţă, Dumitru Călinescu şi mai târziu Corăscu, Helgiu, Agarici etc. Până în anul 1927 a fost neînvins. Primele înfrângeri le-a suferit în acest an din partea lui Franchi şi Soya.

A cucerit mai târziu titlul de campion profesionist la categoria uşoară, învingând pe Nicolae Vitlu, unul din cei mai talentaţi elevi ai lui de pe vremea aceea.

Chirilă Dan a susţinut în carieră 91 de matchuri, n'a fost învins decât de 7 ori obţinând 14 decizii nule şi 70 victorii prin knock out şi la puncte.

In palmaresul, atât de bogat al lui Chirilă Dan, se găsesc aproape toţi boxeurii de frunte ai ringului românesc, printre cari şi Moţi Spakow, cu care a făcut match nul (1926) deşi a fost desavantajat cu aproape 11 kg.

Ca amator şi apoi ca profesionist, Chirilă Dan s'a dovedit de o seriozitate şi un cavalerism cari ar trebui să fie exemplu pentru toţi cei ce activează în cadrul aşa zisei «nobile arte». Nimeni n'a avut să se plângă vre-odată de el, nimeni n'a avut să-i impune vreodată călcarea de cuvânt. Aceste calităţi atât de necesare unui sportiv desăvârşit, Chirilă Dan le posedă în gradul cel mai înalt.

Chirilă Dan nu va mai apare în public, dar nu se va despărţi de boxul care-i este atât de drag. Elevii săi, cari îi seamănă întru totul, vor fi pentru bucureşteni imaginea vie a unuia din cei mai conştiincioşi pugilişti ce a cunoscut vreodată ringul românesc.

Din această cauză ultima partidă a lui Chirilă Dan, a fost departe de «Cântecul lebedii»...

L. R.

BOX

LUCIAN POPESCU—BERNASCONI DEFINITIV ANGAJAT

Milano 20 Martie

Am anunţat la vreme angajamentul pe care l-a semnat Lucian Popescu pentru un match contra lui Bernasconi, care urmează să se dispute Duminică 20 Martie la Milano. Perfectarea acestui match depindea exclusiv de organizatorul italian, care avea latitudinea de a-l angaja definitiv până la sfârşitul lunei Februarie.

LUCIAN POPESCU

Astăzi se poate anunţa angajarea irevocabilă, dat fiind faptul că d. Ion Popescu, managerul lui Lucian a primit confirmarea din partea clubului «Piccolo Ring», în termenul necesar.

In vederea acestui match, Lucian Popescu a reluat antrenamentul şi speră să facă foarte uşor greutatea categoriei cocoş, în cadrul căreia îşi va apăra titlul european.

Bernasconi, fostul campion al acestei categorii, care a pierdut titlul în faţa lui Carlos Flix, este în momentul de faţă unul din cei mai îndreptăţiţi challengeri ai lui Lucian Popescu. Boxeur de mare clasă, înzestrat cu aptitudini deosebite, adversarul campionului nostru se bucură pe continent, ca şi în Statele Unite, unde a activat foarte multă vreme, de aprecierile cele mai elogioase.

Pentru Lucian Popescu întâlnirea dela 20 Martie se anunţă foarte grea, cu atât mai mult cu cât Bernasconi ţine să-şi recâştige titlul cu orice preţ.

Matchul se va disputa Duminică după amiază, după obiceiul italian, în vastul Palat al Sporturilor, care poate cuprinde peste 15.000 de spectatori.

Intâlnirea va avea un juriu internaţional: un judecător român, unul italian şi unul neutru.

In ceeace priveşte judecătorul neutru, s'a pornit corespondenţă de către cei interesaţi pentru delegarea unei persoane care să înlăture orice suspiciune de parţialitate.

Dacă I. B. U. nu va delega judecătorul francez pe care l'a indicat managerul lui Lucian Popescu, este probabil să se apeleze la serviciile unui judecător austriac.

Lucian Popescu va părăsi Bucureştii în ziua de 13 Martie.

Presa italiană sosită în Capitală comentează pe larg acest eveniment.

Ripensia în Franţa

Mersul tratativelor. Litigiul cu Sète

Tratativele pentru un turneu al Ripensiei în Franţa sunt pornite pe drum bun.

Foarte curând ele vor fi perfectate.

3 APRILIE LA MARSILIA

Pentru moment putem să anunţăm că un match a fost definitiv încheiat.

Anume, la 3 Aprilie Ripensia va juca la Marsilia cu Olympique. Se ştie că această echipă a învins pe C. A. O cu 2—1.

LITIGIUL CU F. C. SETE

Pentru a nu impieta asupra realizărei turneului, se duc tratative pentru lichidarea litigiului cu F. C. Sete.

Intre Ripensia şi F. C. Sete va interveni o tranzacţie. Echipa noastră «pro» va juca un match gratuit la Sete şi cu acesta se va lichida litigiul care a luat proporţii destul de penibile.

Actualităţi

Lucian Popescu a abandonat titlul la muscă

In şedinţa de Marţi seara a F. R. B. d-l Ion Popescu, managerul lui Lucian Popescu, a abandonat în numele pensionarului său titlul Europei şi al României la categoria muscă, deoarece Lucian nu mai poate face categoria.

Pentru titlul român F. R. B. a deschis o competiţie în care probabil că nu vor figura decât Râpeanu şi N. Stamate.

I. B. U. a fost înştiinţat de abandonul lui Lucian Popescu şi va deschide o competiţie.

O echipă rusească în România?!

Ziarele din Constantinopol anunţă că în curând echipa naţională a Turciei va susţine pe malul Bosforului matchul de revanşă cu reprezentativa Rusiei sovietice şi lasă însă să se înţeleagă, că reprezentantul Sovietelor la Constantinopol doreşte să prelungească în Balcani turneul echipei ruseşti şi anume în... România, Bulgaria, Grecia şi Jugoslavia.

Noi nu credem...

România se va prezenta în Cupa Davis

Intr'unul din numerile trecute am arătat că, date fiind cheltuelile extraordinare pe cari le necesită deplasarea echipei române la Londra pentru a susţine matchul contra Angliei, Federaţia de tennis a anunţat oficial forfaitarea în cupa Davis. Intre timp, F. S. R. T. a reuşit să i se aprobe o subvenţie din partea U. F. S. R. astfel că se pune din nou chestiunea deplasării noastre la Londra. Urmează însă ca federaţia engleză, solicitată de F. S. R. T., să facă abstracţie de forfaitul nostru oficial şi să admită întâlnirea cu România.

Războiul în China

Crâncenul războiu din extremul orient a făcut o victimă în rândurile sportivilor japonezi. In cursul luptelor dela Shanghai, campionul olympic la nataţie, japonezul Tsuruta, care activa în prima linie japoneză, a fost ucis de gloanţele duşmane. Pentru Japonia, dispariţia acestui mare campion va fi foarte resimţită la jocurile olympice dela Los Angeles.

ANCHETELE NOASTRE

Mai există Uniunea?

Organul suprem al sportului românesc, despre a cărui activitate n'am putut afla cu toate investigaţiile noastre reportericeşti, s'a pornit pe lucru şi încă serios de tot: a convocat zilele trecute o şedinţă de comitet (numai membrii aleşi) în care a pus ţara la cale. Deciziile (cred că nu v-aţi îndoit asupra importanţei lor), sunt de natură să readucă sportul românesc pe calea cea dreaptă, să-i asigure difuzarea în mase şi mai ales să-i înlăture toate piedicile ce i s'ar putea aşeza în cale de azi în cincizeci de ani. Că toate acestea, rezumate pe hârtia unui proces verbal se reduc la mici retuşeri în ceeace priveşte alcătuirea conducerii centrale a sporturilor de iarnă, asta-i altă chestie. Esenţialul este că s'a lucrat serios, din răsputeri, până după miezul nopţii, spre binele şi folosul oropsitului nostru sport.

In ceeace ne priveşte, declarăm dela început că n'am fost pregătiţi pentru acest eveniment. Nu e vorbă, comitetul U. F. S. R. nu obşinuieşte să anunţe şi pe alţii când purcede la deliberările sale nocturne. Dacă am fi apucat şi noi de veste, am fi închinat şedinţei din calea Victoriei, coloanele necesare, pentrucă, ori cât de puţin interesează pe unii ceea ce se face acolo, nu-i mai puţin adevărat că lucrurile rare merită altă consideraţie decât cele de cari te loveşti la tot pasul.

Dar, în fruntea rândurilor de faţă, ne întrebăm dacă U. F. S. R. mai există. Cetind capitolul care urmează titlului, ori cine este îndreptăţit să afirme sus şi tare că întrebarea este deplasată. Când cineva se mişcă, urcă scările sălii de şedinţă, deliberează, subscrie procese verbale şi se felicită de laborioasa activitate, trebue neapărat *să existe*. Pentrucă, vorba povestei «dacă n'ar fi, nu s'ar povesti».

Dar — inevitabilul dar — întrebării noastre din titlu, adăugăm aşa din oficiu, o altă întrebare, dacă vreţi — complimentară: dece nu ţine U. F. S. R. adunarea generală ordinară în care să dea socoteală membrilor ei (ne aleşi) de tot ceeace s'a făcut acolo, dela înfiinţare şi până acum?

După cât ne reamintim, U. F. S. R. care a luat locul în veci neuitatului F. S. S. R. s'a înscăunat pe baza unor statute migăloase, în cari, unul din articole glăsueşte cam aşa: «Uniunea federaţiilor sportive din România, va ţine adunare generală *în fiecare an* la o dată stabilită».

Ceeace înseamnă, că cel puţin odată pe an, pruncul care se balansează în leagănul fostului F. S. S. R. urmează să dea socoteală acolo unde trebue, de tot ceeace a produs... în folosul scopului pentru care a fost creiat. Aceasta o cere şi legea persoanelor juridice.

Dacă este sau nu persoană juridică, trebue să mărturisim că ignorăm complet. Ceeace ştim însă, şi încă foarte precis, este că dela 19 Decembrie 1929 când a luat fiinţă sub cupola majestoasă a Fundaţiei Carol, Uniunea *n'a ţinut nici o adunare generală* până în ziua când subscriem aceste rânduri.

Dacă ar fi să ne conformăm aceluiaş statut, faptul că nu s'a ţinut nici o adunare generală în decurs de peste doi ani, înseamnă că U. F. S. R. nu există.

Intrebarea noastră din titlu este aşa dar reabilitată...

Cum rămâne însă cu situaţia ce se creiază organului de conducere a sportului românesc prin călcarea unui statut şi mai ales a obligaţiunilor pe cari le are faţă de membrii săi, numeroşi şi mai ales... curioşi?

De ce nu ni se rezervă cel puţin odată pe an bucuria unei plăcute revederi în simpatica şi intelectuala aulă din Piaţa Palatului?

N'ar fi nimic important de comunicat din nici una din părţi? Noi ne îndoim.

Dar, te pomeneşti că adunările generale s'au ţinut la sediu, în Calea Victoriei, pe ascuns şi fără privirile indiscrete ale presei.

Te pomeneşti...

L. ROŞIANU

Printre picaturi...

Acum două luni şi jumătate, Inalt prea Sfinţia Sa Arhimandritul asportagiu Scriban, a plecat într'un voiaj, a cărui rută a ţinut-o strict secretă.

«Dimineaţa» de Luni, anunţa, printr'o telegramă a agenţiei Rador, că Episcopul de Praga a dat o pastorală prin care afuriseşte sporturile de iarnă.

...Aşa dar, Părintele arhimandrit Scriban, a trecut şi prin Praga.

*

Marţi seara s'au închis la F. R. B. înscrierile pentru competiţia la categoria pană.

In urma succesului din matchul cu Pavelescu, nu este exclus ca Nour (care cântăreşte 68 de chilograme), în urma avizului domnului Ion Popescu să se fi înscris în competiţie.

Are nevoe să slăbească numai 11 kgr.

*

Confratele nostru, d. Ştefan Alessandriu-Capsan, se află grav bolnav.

Doctorii i-au interzis să mai întrebuinţeze sifon.

*

Intr'un articol pe două coloane, d. Ion Cyrc, cel mai proaspăt specialist autohton în box, anunţă în «Rampa» că Spakow a boxat Sâmbătă seara cu Tobeck (în titlul articolului) la Berlin, (iar în text) la Zurich.

Surprinşi de această ştire, deoarece ştiam că Tobeck este de curând operat şi că Spakow trebuia să boxeze Marţi la Paris cu Anderson, i-am cerut confratelui să ne precizeze:

1) Ce rezultat a dat matchul? şi

2) Unde s'a disputat: la Berlin, (ca în titlu), sau la Zurich (ca în text)?

In numărul de Marţi, «Rampa» încearcă să o dreagă, anunţând: «Din motive pe cari nu le cunoaştem, proectatul match dintre Moţi Spakow şi Ernst Tobeck, care urma să aibe loc, Sâmbătă seara, la Zurich, nu s'a disputat.

Perfect.

Luăm notă că matchul Spakow—Tobeck dela Zurich s'a contramandat, şi aşteptăm să ni se dea rezultatul aceluiaş match, dela Berlin.

*

In ultimul moment, aflu că într'un alt număr din «Rampa», d. Ion Cyrc se declară nemulţumit de una din figurile mele de stil.

Cunoşteam până astăzi o mulţime de ipostaze ale domnului Ion Cyrc: achizitor de reclame, funcţionar (concediat) al Oficiului de bookmackeri, etc.

Dar critic literar?

Este aşa ca şi cum m'aş amesteca eu în reclame, discutând estet ca ultimelor achiziţii ale domnului Ion Cyrc: «Adio bătături», «Contra limbricilor întrebuinţaţi numai Koprol» sau «Popaz, moartea păduchilor».

D. Ion Cyrc, critic literar!...

GEF

Cetiţi în pag. III:
Inaugurarea sezonului de football